

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121326740
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121326740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Márie Kubincovej, PhD. v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, v konaní zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej R. R., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX A., štátny občan SR, o zaplatenie 3.653,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11Csp/60/2021-86 zo dňa 16. februára 2022, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11Csp/60/2021-86 zo dňa 16. februára 2022 potvrdzuje.

II. Žalovanej nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol. Vo výroku II. rozhodol, že žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanej v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou v upomínacom konaní dňa 29.04.2021 sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia istiny 3.653,36 Eur, úroku z úveru 1.000,16 Eur, úroku z omeškania 274,71 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.622,02 Eur od 05.09.2020 do 24.09.2020 a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.611,01 Eur od 25.09.2020 do zaplatenia titulom úveru poskytnutého na základe zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Československou obchodnou bankou, a. s. a žalovanou dňa 22.05.2013. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky, žalovaná neplnila v stanovenom termíne splátky, čím porušila svoju povinnosť a postupca podaním zo dňa 17.05.2019 oznámil žalovanej, že dňom 15.05.2019 vyhlásil celý úver za splatný. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 04.09.2020 postúpila banka pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

3. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu sp. zn. 6Up/531/2021 dňa 14.05.2021 v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom namietala, že Zmluva o úvere neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a teda spotrebiteľský úver by mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej namietala, že splatnosť úveru ešte v súlade so zmluvou ani so zákonom nenastala, a nesúhlasila s uplatnením práva na vyhlásenie splatnosti celej pohľadávky, keď mala za to, že v

Zmluve absentuje dojednanie o práve veriteľa vyhlásiť úver za predčasne splatný, právny predchodca žalobcu ju neupozornil písomnou výzvou v stanovenej lehote na možnosť uplatnenia tohto práva s tým, že veriteľ môže toto právo použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Poukázala aj na to, že žalobca výzvou zo dňa 25.03.2019 vyzval žalovanú k úhrade troch omeškaných splátok úveru, ktorých splatnosť nastala dňa 15.01.2019, 15.02.2019 a dňa 15.03.2019 a ak chcel žalobca zosplatiť predčasne úver, mal tak urobiť do 15.04.2019. Mala potom za to, že žalobca má nárok len na úhradu omeškania so splácaním tej ktorej splátky, a to s ohľadom na premlčanie a bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že Zmluva v časti V. obsahuje dobu trvania a termín konečnej splátky, keď prvá splátka bola dohodnutá dňa 15.06.2013, počet splátok bol dohodnutý 120 a posledná splátka dňa 15.05.2023, pričom tento deň je zároveň dňom splatnosti úveru. V článku I. Zmluvy sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej jednorázovo finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do 6.000,- Eur s dátumom poskytnutia 22.05.2013 s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou 14,90 % ročne, ktoré sa žalovaná zaviazala uhradiť v 120 pravidelných predpísaných splátkach po 96,20 Eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci. V zmysle článku IV. sa žalovaná zaviazala uhradiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 120,- Eur a mesačne poplatok za vedenie úveru vo výške 2,- Eur a v článku VII. Zmluvy sa zaviazala uhradiť mesačne poplatok za poistenie k úveru vo výške 7,45 Eur, na základe čoho predstavovala pri podpise Zmluvy celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, sumu 12.797,68 Eur. Uvedené údaje boli použité pre výpočet RPMN, ktorá tak bola vypočítaná na 19,56 %. Žalobca poukázal aj na článok 9.1 obchodných podmienok ČSOB pre spotrebiteľské úvery, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy a v ktorých článku IX bola medzi stranami zmluvy dojednaná možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Podľa žalobcu bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru a ak by pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru tak došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15. 04. 2019 a premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.04.2019 začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od 15.04.2019 a keďže žaloba bola na súde podaná dňa 29.04.2021, žalobca mal za to, že svoj nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby.

5. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že sa nestotožnil s obranou žalovanej týkajúcou sa povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 písm. f), j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pretože všetky tieto náležitosti, a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako aj všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, vyplývajú z článkov VI., V. a VII. Zmluvy.

6. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nie je vo veci aktívne legitimovaný, keď nesplnil podmienky stanovené v § 17 ods. 1 písm. b) v spojení s § 25g zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože nepreukázal, že pohľadávka uplatnená v konaní zo zmluvy o úvere bola postúpená z banky na nebankový subjekt (žalobcu) po konečnom termíne splatnosti. Možnosť zosplatenia úveru bola medzi zmluvnými stranami dojednaná v článku 9.1 obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere a túto právny predchodca žalobcu využil po tom, ako vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu z omeškaných splátok 301,83 Eur na účte spotrebiteľského úveru výzvou zo dňa 25.03.2019. Zosplatenie úveru však môže veriteľ použiť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka len najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Splatenosť jednotlivých splátok bola dojednaná vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Žalobca vo vyjadrení k odporu tvrdil, že k zosplateniu úveru došlo dňa 15.05.2019 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.04.2019. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo vyhotovené dňa 17.05.2019 a doručované dňa 20.05.2019. Žalobca tak nezosplatiť úver v zákonom stanovenej lehote, pretože ak zosplatenie vyvolala splátka neuhradená dňa 15.04.2019, žalovaná s ňou nebola v omeškaní tri mesiace a zosplateniu nepredchádzala ani výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňujúca na zosplatenie v súvislosti s touto splátkou. Podľa súdu prvej inštancie tak nedošlo

k účinnému zosplatneniu pohľadávky a právny predchodca žalobcu nemohol postúpiť pohľadávku na žalobcu, preto je postúpenie pohľadávky neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom o spotrebiteľských úveroch, na základe čoho súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu a námietkou premlčania sa ďalej nezaoberal.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci a pretože v spore bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

8. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobca v odvolaní zastával názor, že právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru riadne a včas v súlade s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru omeškal viac ako tri mesiace s úhradou dohodnutých mesačných splátok a bol opakovane vyzývaný k úhrade omeškaných splátok úveru, a to okrem iných aj výzvou zo dňa 04.02.2019, 20.02.2019, ale aj výzvou zo dňa 25.03.2019, v ktorej bol upozornený na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí. Žalovaný bol na úhradu dlžnej sumy vyzvaný aj podaním zo dňa 17.05.2019, označeným ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“, v ktorom bol taktiež postupom vyzvaný na zaplatenie pohľadávky a zároveň upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V zmysle odbornej literatúry je takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v plnom súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný bol opakovane upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie krajšej ako 15 dní, keďže okrem iných aj posledná výzva pred zosplatnením zo dňa 25.03.2019 predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru minimálne o 15 dní. Žalobca poukázal v tejto súvislosti na to, že Občiansky zákonník v žiadnom ustanovení neustanovuje povinnosť, že po uplynutí 3 mesačnej doby od omeškania so splátkou by nebolo možné vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Už z gramatického výkladu ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že zámerom zákonodarcu bolo určiť najkratšiu možnú dobu omeškania, po uplynutí ktorej má dodávateľ právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a nie maximálnu dobu, po ktorej by už toto právo dodávateľovi zaniklo a výklad, ktorý aplikoval súd prvej inštancie, by znamenal, že právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru nemá dodávateľ nikdy, nakoľko pokiaľ zosplatnenie v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka mala vyvolať splátka, s ktorou bol žalovaný v čase zosplatnenia úveru v omeškaní tri mesiace, potom zároveň podľa § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka toto právo zaniklo splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky. Podľa žalobcu súd prvej inštancie absolútne opomenul vziať do úvahy ostatné podmienky, ktoré z § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyplývajú, ako aj celý kontext týchto ustanovení. Žalobca zastáva názor, že takýto výklad je neprípustný, voči veriteľovi v maximálnej možnej miere šikanózný a z uvedených právnych predpisov vôbec nevyplýva, pričom je výkladom contra legem a jednoznačne nebol úmyslom zákonodarcu. Právny názor, ktorý prezentoval súd prvej inštancie, preto považuje žalobca za svojvoľný a nepreskúmateľný.

10. Žalobca má za to, že výklad súdu prvej inštancie je nesprávny, nakoľko veriteľ má pri splnení podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť kedykoľvek uplatniť uvedené oprávnenie, pričom ho môže využiť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a právo mu opätovne vznikne v prípade, ak ani táto splátka nebude spotrebiteľom uhradená. Oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru zaniklo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou každej ďalšej splátky úveru, a preto jediná splátka, pre ktorú podaním zo dňa 17.05.2019 mohol postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, je splátka splatná dňa 15.04.2019, za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je podľa žalobcu potrebné posudzovať

izolovane, avšak súd prvej inštancie tieto ustanovenia neprípustne „zlúčil“. Ak by mal zákonodarca záujem, aby sa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo vykladať tak, ako uviedol súd prvej inštancie, potom by výslovne uviedol, že v prípade plnení zo spotrebiteľskej zmluvy sa druhá veta § 565 Občianskeho zákonníka neaplikuje. Ak sa však druhá veta tohto ustanovenia aplikuje na spotrebiteľské spory, potom žiadnym výkladom nemožno dospieť k záveru, že k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka dochádza pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko iný výklad je v priamom rozpore s druhou vetou § 565 Občianskeho zákonníka. Ak teda veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v právnom vzťahu vzniknutom zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v 3 mesačnom omeškaní s platením splátok, musí byť súčasne upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, avšak napriek tomu môže byť toto právo dodávateľom uplatnené v zmysle druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka len pre nesplnenie splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko pre všetky skôr splatné splátky toto právo podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka zaniklo.

11. Podľa žalobcu z uvedených dôvodov je zrejmé, že ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 17.05.2019, pričom žalovaný bol v tom čase v omeškaní s plnením dohodnutých splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a zároveň bol výzvou zo dňa 25.03.2019 upozornený na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, toto svoje právo postupca uplatnil platne a súčasne ho uplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.04.2019. Nemožno preto súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie o neplatnom uplatnení práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Obdobný názor vyjadril aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 15CoCsp/13/2020 zo dňa 25.05.2020, Krajský súd v Nitre v uznesení sp. zn. 5Co/114/2017 z 28.04.2017 a Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 14CoCsp/6/2021 z 27.04.2021.

12. Žalobca sa nestotožňuje ani s aplikáciou ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zo strany súdu prvej inštancie, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo dňa 22.05.2013, t.j. pred účinnosťou ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom súd prvej inštancie vôbec nevzal v úvahu prechodné ustanovenia k tomuto zákonnému ustanoveniu, keď ako vyplýva z § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ustanovenie § 17 ods. 1 sa použije na právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pred nadobudnutím účinnosti uvedeného ustanovenia len v takom prípade, ak by išlo o zmluvu o úvere uzavretú na dobu neurčitú. V prejednávanej príhode mal byť spotrebiteľský úver splatený dňa 15.05.2023, t.j. nešlo o zmluvu na dobu neurčitú, v dôsledku čoho aplikácia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. bola prechodnými ustanoveniami vylúčená. Žalobca si dovoľuje poukázať aj na to, že právny názor, na základe ktorého podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky nie je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti veriteľom, je v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou a príkladom poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/31/2020 z 03.09.2020.

13. Žalobca mal v odvolaní aj za to, že s ohľadom na to, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ak súd dospel k záveru, s ktorým sa žalobca nestotožňuje, táto skutočnosť v žiadnom prípade neznamená neplatnosť postúpenia pohľadávky a mal a mohol žalobcovi priznať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku.

14. Žalobca je vzhľadom na uvedené názoru, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom, čo však nemôže byť pripísané na ľarchu žalobcu, a preto žalobca považuje takýto postup súdu prvej inštancie, keď založil právny záver o výsledku konania na svojich subjektívnych a nesprávnych záveroch za v právnom štáte neprípustný, svojvoľný a v rozpore so zásadou rovnosti strán sporu. Žalobca považuje z hľadiska viacerých nedostatkov vyplývajúcich z odôvodnenia rozhodnutie za zmätočné, nepreskúmateľné a nemajúce oporu v zákonných ustanoveniach, a preto má za to, že súd prvej inštancie takýmto nesprávnym procesným postupom žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Dňa 22.04.2022 súd prvej inštancie žalovanej zaslal žalobcu a vyzval ju vyjadriť sa k odvolaniu v lehote 10 dní. Písomnosti boli žalovanej listinne doručené dňa 27.04.2022, žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila.

16. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 08.09.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

17. Odvolací súd dokazovanie nezopakoval a nedoplnil, preto bol podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

18. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že na základe Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.05.2013 banka poskytla žalovanej úver vo výške 6.000,- Eur, ktorý mala splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 96,20 Eur splatných k 15. dňu v mesiaci, prvá anuitná splátka bola splatná dňa 15.06.2013 a posledná dňa 15.05.2023. Zmluvnými stranami bol dojednaný úrok s pevnou úrokovou sadzbou 14,90 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 19,56 % ročne, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 12.797,68 Eur a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov ku dňu podpisu zmluvy bola 19,47 % ročne. V zmysle článku VII. poistenie úveru bolo dojednané, že súčasťou úveru je poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka v súlade s poistnou zmluvou poistení dlžníkov zo spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby II, uzatvorenou medzi poisťníkom a poisťovateľom dňa 01.04.2008, z článku VII. bod 13 Zmluvy vyplýva celkový mesačný poplatok za poistenie úveru vo výške 7,45 Eur, z článku IV. Zmluvy vyplýva poplatok za poskytnutie úveru vo výške 120,- Eur a za vedenie úveru mesačný poplatok vo výške 2,- Eur. Podľa článku IX. Zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár poskytnutý dlžníkovi v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy a zároveň dlžník podpisom zmluvy potvrdil, že predmetné dokumenty vrátane zmluvy prevzal.

19. Písomným úkonom zo dňa 17.05.2019, označeným ako Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, banka žalovanej oznámila, že celý úver z úverovej zmluvy č. 005769262R zo dňa 22.05.2013 vyhlásila dňom 15.05.2019 za splatný.

20. Dňa 04.09.2020 žalobca ako postupník a Československá obchodná banka, a.s., Bratislava ako postupca uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom od 23.12.2015, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

25. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.

26. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkový zisteniam a vec správne právne posúdil, keď z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol a v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces a nezistil ani vady týkajúce sa procesných podmienok.

27. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a s poukazom na obsahové vymedzenie podaného odvolania dopĺňa ďalšie dôvody.

28. Žalobca v odvolaní nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu nezosplatnil úver včas v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a mal za to, že uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné posudzovať izolovane a súd prvej inštancie tieto ustanovenia neprípustne „zlúčil“.

29. Ak ide o plnenie v splátkach, ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka dáva veriteľovi možnosť pre nesplnenie niektorej splátky žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, toto právo však môže veriteľ podľa § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dodávateľ (veriteľ) môže podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatniť právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka teda určuje lehoty a postupy na uplatnenie práva veriteľa zosplatniť úver pre nesplnenie niektorej splátky v prípade záväzkových vzťahov, ktoré vznikli na základe spotrebiteľskej zmluvy. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale ani z iného zákonného ustanovenia však nevyplýva, že pri zosplatnení plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, sa okrem podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. uplynutie 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasné upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, nemá aplikovať aj podmienka podľa § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka, t.j. že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je totiž časovo obmedzené do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky aj preto, aby veriteľ toto právo nemohol využiť inokedy, a to napríklad v čase, kedy už dlžník splátku, síce s omeškaním, ale uhradí. Zákonodarca v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravil, kedy môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upravil, že toto právo môže veriteľ uplatniť, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, pričom pojkom „a“ a slovným spojením „keď súčasne“, zákonodarca vyjadril, že ide o kumulatívne zákonné podmienky, a teda pre účinné zosplatnenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy sa vyžaduje súčasné splnenie všetkých podmienok podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka ku dňu uplatnenia práva veriteľa úver zosplatniť.

30. Pretože veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy len do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou omeškanej splátky za predpokladu, že zároveň spotrebiteľ ako dlžník bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia predčasného zosplatnenia úveru, súd prvej inštancie správne zvolenú právnu normu správne interpretoval, keď uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka posudzoval súčasne ako kumulatívne podmienky pre uplatnenie práva pre nesplnenie niektorej splátky žiadať zo spotrebiteľskej zmluvy zaplatenie celej pohľadávky a výklad súdu prvej inštancie zodpovedá jazykovému, logickému a systematickému objasneniu významu týchto zákonných ustanovení.

31. Jedným zo základných princípov civilného sporového konania je povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi tak, ako to

upravuje čl. 8 CSP. Každý má teda v konaní tvrdiť tie skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinností, pričom všeobecne platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť a preukázať žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/2/2016 zo dňa 11.04.2017). Bolo preto na žalobcovi, aby v konaní na súde prvej inštancie uviedol skutkové tvrdenie, pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky právny predchodca žalobcu uplatnil právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a aby podporil toto tvrdenie dôkazom. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, žalobca vo vyjadrení k odporu tvrdil, že k zosplateniu úveru došlo dňa 15.05.2019 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.04.2019. Pretože pri splátke splatnej dňa 15.04.2019 tri mesiace od omeškania so zaplatením tejto splátky uplynuli 15.07.2019, avšak právny predchodca žalobcu právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky uplatnil už dňa 15.05.2019, odvolací súd vyhodnocuje ako správny záver súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu úver nezosplatnil v zákonom stanovenej lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže ku dňu 15.05.2019 so splátkou, o ktorej žalobca tvrdil, že bola dôvodom na uplatnenie práva žiadať pre jej nesplnenie úhradu celej pohľadávky, t.j. so splátkou splatnou dňa 15.04.2019, žalovaný v omeškaní tri mesiace nebol.

32. Odvolací súd vyhodnocuje ako správny aj záver súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k splátke splatnej dňa 15.04.2019 právny predchodca žalobcu nesplnil ani zákonnú podmienku podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spočívajúcu v upozorňujúcej výzve na zosplatenie. V tejto súvislosti odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že žalobca síce v odvolaní poukazoval na to, že žalovaný bol opakovanie vyzývaný k úhrade omeškaných splátok, okrem iných aj výzvou zo dňa 04.02.2019, dňa 20.02.2019 a dňa 25.03.2019, avšak ide o tvrdenie, ktoré žalobca v konaní na súde prvej inštancie neuviedol. Žalobca v konaní na súde prvej inštancie k žalobe ako dôkaz pripojil výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 04.02.2019, Opakovanú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 20.02.2019 a Poslednú výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 25.03.2019, ale tieto listiny predložil bez toho, aby si splnil povinnosť tvrdenia. Dôkazná povinnosť strany sporu vždy nadväzuje na povinnosť tvrdenia a aby strana mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Nebolo preto povinnosťou, ale ani právom súdu prvej inštancie, aby si z dôkazov žalobcu zisťoval a vyvodzoval podstatné a rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu. Pre úplnosť veci však odvolací súd udáva, že ani tieto výzvy, vrátane výzvy zo dňa 25.03.2019 nemohli byť upozorňujúcimi výzvami vo vzťahu ku splátke splatnej dňa 15.04.2019, keďže boli datované, a teda právnym predchodcom žalobcu urobené pred dňom 15.04.2019.

33. Pretože vo vzťahu k splátke splatnej dňa 15.04.2019, ktorá splátka podľa tvrdení žalobcu mala zosplatenie vyvolať, ku dňu uplatnenia práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky nebola splnená zákonná podmienka omeškania žalovanej s úhradou tejto splátky tri mesiace a nebola splnená zákonná podmienka upozorňujúcej výzvy, odvolací súd vyhodnocuje ako správny záver súdu prvej inštancie, že k účinnému zosplateniu pohľadávky právnym predchodcom žalobcu nedošlo.

34. Žalobca v odvolaní nesúhlasil ani s aplikáciou ustanovenia § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. súdom prvej inštancie a mal za to, že s poukazom na § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. toto zákonné ustanovenie nemalo byť aplikované, keďže k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu došlo dňa 22.05.2013, t.j. pred účinnosťou § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení, v akom ho aplikoval súd prvej inštancie a nešlo o zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

35. Postúpenie pohľadávky je zákonným inštitútom zmeny v osobe veriteľa, kedy veriteľ aj bez súhlasu dlžníka môže svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inému. Popri všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok obsiahnutej v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pre určité druhy pohľadávok sú osobitnými právnymi predpismi ustanovené špecifické kritériá a obmedzenia vo vzťahu k možnosti a podmienkam ich zmluvného postúpenia tretej osobe. K takýmto osobitným pohľadávkami patria aj pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre ktoré zákonodarca s účinnosťou od 23.12.2015 v ustanovení § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. upravil, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ môže previesť na tretiu osobu, len ak sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. Odvolací súd nepopiera, že podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na ktoré ustanovenie v odvolaní poukazoval žalobca, ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa použijú na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, len ak zmluva bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú. Odvolací súd však zdôrazňuje, že ustanovenie § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je prechodným ustanovením k právnej úprave účinnej od 11.06.2010 a pretože k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu došlo dňa 22.05.2013, ustanovenie § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je na právny vzťah založený touto Zmluvou neaplikovateľné. Na právny vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu dňa 22.05.2013 je aplikovateľné ustanovenie § 25g zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré je prechodným ustanovením k úpravám účinným od 23.12.2015, kedy o.i. nadobudlo účinnosť aj ustanovenie § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení aplikovanom súdom prvej inštancie, pričom v zmysle § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. účinnými ustanoveniami zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom 23.12.2015, t.j. aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretou medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu dňa 22.05.2013.

37. Pretože v súdnej veci šlo o právny vzťah vzniknutý pred dňom 23.12.2015, súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ustanovením § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. a pretože nedošlo k účinnému zosplatneniu pohľadávky, a teda pohľadávka právneho predchodcu žalobcu sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že postúpenie pohľadávky z veriteľa žalovanej (banky) na žalobcu je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností, čo znamená, že k zmene v osobe veriteľa nedošlo, a preto odvolací súd vyhodnocuje ako správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný nebol a pretože k zmene v osobe veriteľa nedošlo, žalobcovi aktívna vecná legitimácia nemohla patriť ani v rozsahu splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

38. Jedným z práv tvoriacich právo na spravodlivý proces je aj právo na riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia. Obsahom tohto práva je právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie je tou časťou súdneho rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákonodarca preto v ustanovení § 220 ods. 2 CSP stanovil konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia súdneho rozhodnutia tak, aby z neho bola zrejماً jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť.

39. Žalobca síce v odvolaní považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za zmätočné, nepreskúmateľné a nemajúce oporu v zákonných ustanoveniach, avšak táto odvolacia námietka žalobcu smerovala ku tomu, že v prípade správneho posúdenia veci, aplikácii zákonných ustanovení v ich vzájomnej a logickej súvislosti, ako aj prihliadnutím na všetky dôkazy predložené žalobcom, by nemohol súd prvej inštancie dospieť k právnemu záveru, ktorý vyjadril vo svojom výroku, a teda žalobca obsahovo odvolanie nevymedzil a neodôvodnil tak, že by v konkrétnych okolnostiach súdnej veci vytýkal nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ale žalobca namietal, že súd prvej inštancie žalobu zamietol, t.j. nerozhodol podľa predstáv žalobcu. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR však vyplýva, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany konania a jej žalobe nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 19/2019-11 zo dňa 16.01.2019).

40. Pretože v kontexte obsahového vymedzenia podaného odvolania dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v súlade s objektívnym právom, odôvodnením napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie právo žalobcu na spravodlivý proces neporušil.

41. Pre úplnosť veci odvolací súd udáva, že pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutia odvolacích súdov, nešlo o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, v súlade s ktorou by podľa čl. 2 ods. 2 CSP mali súdy v súdnej veci rozhodovať a ktorá ustálená rozhodovacia

prax je vyjadrená predovšetkým v jeho stanoviskách alebo rozhodnutiach, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 06.03.2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017). Navyiac, ani v týchto rozhodnutiach nebol vyslovený záver a názor, že uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by sa mali posudzovať izolovane. Rovnako pre súdy nie je zaväzujúce ani stanovisko odbornej praxe prezentované v komentároch a v doktrínálnom výklade zákonov.

42. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej, ako aj v závislom výroku II. o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

43. Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa podľa § 396 ods. 1 CSP použijú aj na odvolacie konanie a keďže žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP by bol odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanej by priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pretože z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiadny procesný úkon, na výzvu súdu prvej inštancie sa k odvolaniu nevyjadřila, a teda podľa obsahu spisu žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, v súlade s čl. 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu, odvolací súd žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018).

44. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).